

Pomul cu Bomboane

∞

Vlăduț privea grădina de la fereastra dormitorului său, situat la etajul casei. Părea că era mai mare, mai verde, mai frumoasă... Întotdeauna îi plăcuse grădina lor, dar acum, după multe săptămâni de când n-o mai văzuse, nu-și mai putea lua ochii de la ea.

Ham! Ham! se auzi lătratul lui Lucky.

Îl căută cu privirea și îi văzu boticul și ochii jucăuși, răsărind dintre tufele de levănțică ale mamei. Cățelul îl văzuse și îl chema la joacă. Simțise că va veni acasă după rumoarea care cuprinsese ieri casa, și după bucuria cu care se făcea curat, se aeriseau camerele, se aranja terasa...

Ham! Ham! sări în sus Lucky strigându-și stăpânul. Vlăduț deschise fereastra râzând și strigă:

- Vin imediat pufoșenie! Să vezi ce te smotocești!

Se uită după leagăn, era tot acolo. La fel și căsuța lui din copac unde se visa ba împărat, ba comandant de armată, ba căutător de comori. O pală ușoară de vânt îi aduse pe obraz perdeaua și simți mirosul cunoscut de balsam pe care îl

Toată lumea îl aplaudă pe Vlăduț. Acesta, cocoțat pe scaun, sufla în lumânările din vârful tortului uriaș, comandat la cea mai talentată maestră-cofetar din oraș. Tortul era o adevărată operă de artă, înfățișând un pisc cu o șosea în spirală pe care urca o mașină de curse roșie.

Glazura din zahăr colorat era minuțios lucrată, toate detaliile erau atât de bine executate, încât puteai să juri că e din categoria jucăriilor, nu a dulciurilor.

Tuuut! Tuuu tuuu tuuuuu! suflă un prichindel într-o trompetă galbenă, în timp ce anunța victorios:

- Se taie tortul! Urmează șampania!

O nebunie de chiote, râsete și tumbe de-ale copiilor însoțiră acest anunț. Fiind unicul copil, și având o situație materială foarte bună, petrecerile date în cinstea lui Vlăduț, ca și cele pentru adulți, ofereau o abundență de bunătățuri. Însă cele mai apreciate rămâneau diversitatea prăjiturilor, fântâna de ciocolată, șampania și bineînțeles tortul personalizat.

- Hmmm! Ce multe dulciuri ați făcut pentru copii! observă domnul Cristea, profesorul de schi al lui Vlăduț, trecând pe lângă mama acestuia.

În ciuda vârstei sale, de peste șaptezeci de ani, profesorul Cristea era un om foarte simpatic, jovial și iubit de copii, din acest motiv fiind invitatul preferat al petrecerilor din ultimii ani. Avea o ținută de invidiat. Trupul musculos și puternic, abdomenul plat și ușoare riduri în jurul ochilor pătrunzători, dar plini de viață și de bucurie. Aerul tineresc era completat de spatele drept, de mersul sigur și ușor

- Ne puteți spune ce s-a întâmplat cu Vlăduț? întrebă Laura cu voce tremurândă.
- Copilul se simțea bine de dimineață la micul dejun, dar a mâncat foarte puțin, și a luat cu el ceva pentru gustarea de după antrenament. În timp ce făceau exercițiile de încălzire, l-a luat amețea și s-a întins pe iarbă, apoi a leșinat. Instructorul a sunat imediat la ambulanță, care de urgență l-a adus la spital. Leșinul nu a durat mai mult de un minut. Vlăduț și-a revenit după ce a fost udat cu apă pe față, dar acuza dureri de cap și stare de greață. Era foarte palid când a ajuns la noi, și am început imediat investigațiile, spuse doctorul Matei.
- Analizele cum sînt? întrebă Petre strângând mâna Laurei.
- Nu arată bine deloc, din păcate. Glicemia este mărită, deci pancreasul solicitat. Metabolismul dat peste cap și este instalată o oboseală cronică, lucru foarte neobișnuit pentru un copil de aproape doisprezece ani. Ficatul lui arată ca al unui om de peste șaiszeci și cinci de ani, le spuse arătându-le ecografia. Din analizele de sânge reiese că unele minerale și oligoelementele principale sînt la cote foarte scăzute... Ecocardiograma arată aproape bine, dar deocamdată nu se pune problema să facem teste de rezistență la efort, deoarece copilul este foarte slăbit. Organismul său parcă nu are vlagă și strigă după energie, completă medicul uitându-se ușor întrebător la părinții lui Vlăduț.

- Pentru mine lucrurile sînt din ce în ce mai clare, spuse Petre. Obiceiurile vieții noastre de până acum sînt cauzele, iar efectele sînt reflectate în starea actuală de sănătate a lui Vlăduț... care nu convine nici lui, nici nouă. Chiar că este foarte simplă logica de abordare a problemei. Ca să obțin alt rezultat sau efect, schimb cauza și modul de abordare a situației. Astfel, acea situație nu va mai tinde să se transforme într-o problemă. Nu trebuie să fii Einstein, ca să-ți dai seama de toate acestea.
- Mă bucur că sînteți deschiși și înțelegeți rapid, lucruri elementare de altfel. Einstein a și emis acea maximă celebră, completă zâmbind profesorul. ”Dacă crezi că, făcând același lucru vei obține alt rezultat, ești cel puțin nebun!”. Totuși încă mai există mulți oameni care se mint pe ei că, având aceleași obiceiuri, cumva... se va întâmpla ceva... iar rezultatul va fi diferit. Ori că, poate face altcineva în locul lor... Acestea, ca multe altele sînt iluzii pe care și le repetă mental și le întrețin, doar pentru că sînt prea leneși sau superficiali să-și ia în propriile mâini, responsabilitatea sănătății și a vieții în întregul ei.
- Vă sîntem foarte recunoscători domnule profesor, că împărtășiți cu noi din cunoașterea dumneavoastră, i se adresă Laura cu căldură.
- Cu mult drag, Laura. Ideal era să fi făcut asta firesc, nu în condiții încercătoare, dar tot răul spre bine, cum se spune la noi, zâmbi domnul Cristea. Vom aborda pe rînd aspectele principale ale